

mного dnij drugega parnika. Dal je prvemu vodniku čolna, Ali-ju po imenu, še posebno plačilo. Ali je bil tisti čolnar, ki je pozneje v smrtni nevarnosti spremil in vozil našega presvetlega cesarja, ko je obiskal sveto deželo. Dandanes je načelnik Jafske ladijestaje.

Vožnja do Aleksandrije je bila brez nesreče, če tudi težavna in sitna zaradi slabega vremena. Sopotniki so imeli hudo morsko bolezen, Pajer pa je igral s harmoniko, katero mu je dal dalmatinski kapetan, in peval slovenske pesmi.

Pred Aleksandrijo se pripelje v čolnu na ladijo tako imenovani pilot, t. j. vodnik, ki vodi ladijo v ladijestajo mimo nevarnih krajev, kateri so pred mestom. Ko pride ladija blizu brega, obsujejo jo Arabci, da bi prepeljali potnike ali jim odnesli prtljago, kakor so že čitali naši dragi čitatelji.

Iz Aleksandrije se je peljal Pajer kmalu še v Kájiro in tam je dobil tudi domačo jutrovsko obleko, v kateri se je dal vpodobiti s fotografijo.

(Dalje.)

Razne stvari.

Naše slike.

Na nizozemskem morskem obrežju. Naša podoba je posneta po sliki Ivana van Goyena.

Ne kaže nam natančno zadete nizozemske pokrajine, ampak splošni značaj lepote nizozemske: morje ali globok zaliv, nizko obrežje, mlin na veter, resnobne, temne, deloma visoke stavbe, a nizko drevje. Vse to je združil naš umetnik in podal prijetno sliko.

— Škofja Loka. Sicer pozna malokdo Loko s te strani, odkoder je povzeta naša slika, vendar se nam kaže tukaj prav ugodno, ker se vidi cela in zlasti dobro še puštalska grajsčina. Vidi se pa tako s Kalvarije, s prijaznega griča nad Loko. Na desni in sprednji strani vidiš, kako se stekata obe Sori, zadaj pa vidiš starološko cerkev.

— Bosanske noše. Slika nam kaže v zgornjem delu bosansko katoliško ženo z dežele, v spodnjem pa bosansko katoliško deklico iz mesta. Razlika v nošah pač ni velika.

— Mostar. Ta slika nam kaže Mostar, kakoršen je bil v prejšnjem času; dandanes se je povzdignilo v mestu nekaj novih lepih in velikih stavb. A splošno lice mesta se vendar-le vidi tudi na naši podobi. — „Kupite jabolka!“ Prijazni kimovec nam ljubeznivo kima s svojimi darovi. Tudi naš dečko bi nas rad osrečil s svojim sadjem, seveda za majhno plačilo, katero mu pač vsak kupovalec privošči z dobrim srcem.

Uporaba elektrike. Našim Ločanom razsvetljuje temne noči elektrika. Prav ponosni so neki zaradi tega. No, to ni nič v primeri z ameriškim mestom Gothenburgom. To mesto je v pokrajini Nebraska. Prebivalci njegovi so izkopali velikanski vodotok in napeljali vanj vodo iz reke Severne Platte. Ta voda ima 400.000 konjskih močij in provzroča toliko elektrike, da razsvetljuje celo mesto, greje sobe, goni stroje v tvornicah, vozne stole in vlake. Res čudno: v tem neznatnem mestecu severne Amerike ne rabijo niti drv, niti premoga, ampak kuhajo in pečejo vse z elektriko.

Umetno frčanje. Izmed vseh dosedanjih poskusov, kako bi se dalo umetno lahko gibati se v zraku, kakor se gibljejo ptiči, obnesel se je najbolje trud nekega Otona Lilienthala. O njegovih uspehih je poročal lani v učeni družbi sam du Bois-Reymond, pač zanesljiv porok. — Lilienthalovi

uspehi so znameniti zato, ker ni ravnal slepo ali „tje v en dan“, ampak je natanko preiskoval, na kakšen način in s katerimi pomočki se vzdržujejo in premikajo ptiči v zraku. Pokazalo se je, da je za frčanje treba: primerno vzbočenih perutih, dovolj močnega vetra in pa vaje. Lilienthal se je dvignil v vetru do 30 m v višavo; v daljavo pa je prefrčal blizu 500 m. V zraku se je v takih poskusih obdržal okoli jedne minute.

„Kupite jabolka!“